

vom fi cu toții uniți, mântuiți și reuniți în casa Tatălui ca și o adevărată mare familie adunată sub aripile Sale ocrotitoare.

Fiecare zi, deci, trebuie să o trăim cu sufletul atent, deschis către toți și unit cu Iisus pentru a putea merge și noi în căutarea tuturor fraților noștri.

SĂ NE RUGĂM

Doamne Iisuse,

Tu călătorești mereu pe străzile noastre

iar noi – mulțimea enormă de bolnavi în trup și în duh –

Te urmăm pentru a fi ridicați și vindecați.

Întărește cu puterea iubirii Tale credința noastră

dăruind ochilor noștri lumina Ta

pentru ca să te putem urma

ca și ucenici smeriți și credincioși,

trecând cu Tine de la întuneric

la strălucirea Învierii.

Amin.

MONAHIA ANNA MARIA

«VENIND PROPOVĂDUIA ÎN TOATĂ GALILEEA, ALUNGÂND PE DEMONI»

Marcu 1, 29-39

[În vremea aceea] ieșind ei, din sinagogă, au venit în casa lui Simon și a lui Andrei, cu Iacov și cu Ioan. Iar soacra lui Simon zăcea prinsă de friguri, și îndată I-au vorbit despre ea. Și apropiindu-Se a ridicat-o, apucând-o de mână. Și au lăsat-o frigurile și ea le slujea. Iar când s-a făcut seară și soarele apusese, au adus la El pe toți bolnavii și demonizații. Și toată cetatea era adunată la ușă. Și a tămăduit pe mulți care pătimeau de felurite boli, și demoni mulți a alungat. Iar pe demoni nu-i lăsa să vorbească, pentru că-L știau că El e Hristos. Și a doua zi, foarte de dimineață, sculându-Se, a ieșit și S-a dus într-un loc pustiu și Se ruga acolo. Și au mers după El Simon și cei ce erau cu el. Și aflându-L, I-au zis: «Toți Te caută pe Tine». Și El a zis lor: «Să mergem în altă parte, prin cetățile și satele învecinate, ca să propovăduiesc și acolo, căci pentru aceasta am venit». Și venind propovăduia în sinagogle lor, în toată Galileea, alungând pe demoni.

Tema de bază a acestui pasaj evanghelic este întâlnirea milei cu nefericirea umană. Iisus începe misiunea Sa învățând și vindecând, ridicând omenirea care zace doborâtă de slăbiciune și lovită de numeroase răuri.

Dumnezeu ne-a demonstrat iubirea și bunătatea sa părintească trimițându-ne pe Fiul Său; simțim într-adevăr, prin Iisus, mâna Tatălui care ne conduce, ne protejează, ne însănătoșește și ne eliberează.

O mână plină de dragoste care se apleacă asupra noastră. Iisus S-a prezentat ca și Acela care a fost trimis să aducă vestea cea bună săracilor, vindecarea bolnavilor, eliberarea de tot ceea ce oprimă omul și îl ține prizonier. De-acum El este în mijlocul acestei realități omenești și se arată tuturor, pretutindeni, eliberând omul de tot ceea ce îl înlănțuie înlăuntru, dăruindu-i sensul speranței. Întreaga bunătate a Tatălui o simțim prin Iisus care este aproape de noi, plin de compasiune pentru infirmitățile noastre; pe bună dreptate putem, deci, să sperăm că Domnul este «alături de noi în toate zilele până la sfârșitul veacului» (cf. Mt 28, 20).

Iisus vindecă pe soacra lui Simon cu un gest simplu: îi ia mâna, o ridică, și aceasta începe imediat să-L slujească pe El și pe ucenici. Toți experimentăm suferința și tentația, pentru că suntem în stare de fragilitate, dar am primit o putere de Sus și avem un Izvor de la care putem să luăm mereu pentru a fi însănătoșiți, pentru că acest Izvor este Iisus Însuși, cu cuvântul Său, cu tainele Sale și mai ales cu Biserica Sa.

Ne adunăm în numele Domnului pentru a forma o comunitate de frați care să se sprijine și să se ajute reciproc și, după credința pe care o avem, primim și posibilitatea de a deveni cu El un ajutor pentru alții "încărcându-ne" cu suferințele lor.

O mântuire care trebuie să ajungă pe toți. Toată bucuria lui Dumnezeu este mântuirea noastră; iar noi, plini de această dragoste a Sa care ne mântuiește, trebuie să simțim dorința de a ne uni cu Hristos prin rugăciune, "mergând" astfel cu El «în toată Galileea» (v. 39) – care de-acum este lumea întreagă – de a-i căuta pe frații noștri, aplecându-ne asupra lor, și ajungând pe toți aceia care sunt necăjiți din cauza diferitelor boli ale corpului și ale duhului.

Creștinii care se adună împreună în rugăciune, au puterea de a-i alina și pe alții continuând lucrarea lui Iisus, care a trecut pe pământ și care continuă și acum să treacă pe pământ ajutând *prin* noi care suntem prelungirea firei Sale omenești.

Trebuie într-adevăr să fim și noi compătitori, să avem unii pentru alții aceleași sentimente pe care le are Iisus pentru noi; trebuie să fim credincioși și unanimi, adică să formăm într-adevăr cu El o comuniune adâncă de dragoste, pentru a putea participa la acea putere a Sa care mântuiește și care mângâie

Cine primește mântuirea nu poate să se mulțumească doar să se simtă satisfăcut personal, trebuie cu grabă să o transmită și altora, pentru că vom fi pe deplin fericiți doar atunci când